

ה' ג' ינואר 1920

בעתונוגות.

לתקמת האינטראנציונל

רשמי מקוונלהן, אחד מראשי מפלגת הפועלים הכלתית-חלילוֹת באנגליה, כוחב:

בשלישי הוא, בלו ספק, מאורע רב-ערך. כיצד צורכה להשפיע החלטה זו על עמדתנו? אלו פנתה אירפה בלה אל האינטראנציונל השלישי, והוא זה גורם לו להטיל ספק במקנותינו ולחפש בחן מחדש, שמא החמינו דבר מה. אבל עובדא זו לכדה אינה מספקת, לשנות את עמדתנו. אנו סרבנו לחטף באינטראנציונל השלישי לא טפנוי שרק ארצות מועטות עמדו ליטיגין, כי אם כאשר לא האמינו לדרכו-פעולחו ובאשר העלינו בעדתו דמות אחרת להתחזות היסטורית.

למה חמרו הכלתית-חלילוֹת את האינטראנציונל? שני מעמים: מצד ענייניהם הפנימיים של הכלתית-חלילוֹת בוגרנשטיין ומצד המצב הכללי הבינלאומי.

הכלתית-חלילוֹת שונים את הטוציאיליסטים הגרטנים מהרוב, שנאה עזה ונכח. הם וואים בהם לא טוציאיליסטים, כי אם כל-שרת בירוי המיליטריסטם והריאקציונרים. לו לא נתן הרב את השם חקרוש, "טוציאיליסט" לשמצה, לא תהיה האיבח כל כך עזה: בשונא גלוּי ונוקב בשם נלחמים חמיר מתחוק סבלות יותר רבה, מאשר בירוד, אשר מעשי—מעשי שונים, שנאתו זו של הכלתית-חלילוֹת אל הרוב השפיעה גם על יחסם אל האינטראנציונל השני.

נוסף על זה, נחלפה כל נשיאות המפלגה. קויטסקי, ברנסטיין ואחריהם נפלו, והתורהם באו אנשים חדשים, כגון קרייספי. היולדינג נמצא במיעוט. קשה לשער, מה הייתה עמדתו של האזה, אילו היה בחיים, וחאנשי החדשים הם מבית המורש המועצתני. בטוקום שהפרלמנט אינו פועל, עולה בהכרח הפטופוטיות, יתר על כן ארץ בוגרנשטיין, הטענזהת, המשפלח, המעוותת, המרעה, המחותשת עכודה—הייא ארץ חוסכת-מחבכה, ושמאל מהפכני הכרחי לה.

אליה חם הטעמים הפנימיים, אשר הביאו להחלפת הוועדה בלויפציג, מעתם גורמיים

טהורים, ולנו אין נגעים מכל מקום, אולם הטעמים הבין-לאומיים נוגעים גם לנו. השעים הבין-לאומיים להחלטת לייציג עולים מופיע של האינטראנסיון השני בשואה לעצמו והנש תולדות הבדלי הפליטית של המפלגות הפסיכיאליסטיות השונות במשך המלחמה, השתפות המפלגות הפסיכיאליסטיות בממשלה משך המלחמה חולדה שלוש תולדות: הן נעשו אחראיות בעיר החלומות ופעולות רבות, המכאות אותן לירוי התגנשות עם הפליטקה הפסיכיאלית; נוצרו מעוזרים בדרך הקמת אינטראנסיון מדיני; וכן הכניטה את עצם לתיק מפלגת-המחשכת המפלחתית, המונעת עד בירת תשתיות, זו שעריה עירין להווות מנה-חולקס של הפסיכיאליסטים בפרלמנט.

באהר לא-טען-הענים תוכל לשמש החלטת הפסיכיאליסטים הכלנים להשתחף ב-הממשלה הלאומית, אשר ראה הוא ריאקציוני, על ידו פורנרטה פארנויה שאינה משaira כמעט כלום לפוציאליסטים. מעשה הכלנים — ניוו עליו מה שנירנו מנקודות מבט בלנית טהורה — מחוק לעין שעור את האינטראנסיון השילשי ומרפה את השני, האינטראנסיון השני נרא כבעור טפלנות חזירות, שאין מוגלה להביע דבריהם ברורים על הפליטקה הפסיכיאלית הבינ-לאלית ולפניהם אל מעדר הפעלים העולמי בקהל צלול וטהור.

אלם הם הטעמים. הם מחלישים את ברן, אולם המחוקים הם את מוסקבה? זה אומר לא! החבדל בין ברן ומוסקבה אינו הכרך בין פוציאליסטים מפלתיים לבין-מלחדים, כי אם בין השקפות, השונות ביסודו, על הדיקטורה ועל ההתקפות החברתיות; ולא עוד, אלא שהבדל זה מטעם עוד יותר על ידי התגנאים המדיניים והשוניים בגורו רוסיה, ברמניה ואנגליה. אולם הנטייה למוסקבה מטהיעה מקרים אחרים, ועידת נגעה נדחתה. לפי המשמעות ועידה זו עתרה להיות רבת-רוגן; היא צריכה לדון בדברים, אשר הרועה מחוקות בהן מאה; עליה לשוט בימים גרשים וזרוע-טלעים, אולם, דוקא מטעם זה עלייה להיעד במועד. אם לא יכולנו את המאורים ולא יחזקו בהגנתה, תשבר האנניה אל המלעים. בתנאים אלה רק להנעה היושעת. אם יחולט לדחות את ועידת נגעה בפברואר, יעדן האינטראנסיון השני בஸרב קשה, צוינו וכולו אנו לעטוד בחזק ורים ולהרצות, כי התאטרופות אל האינטראנסיון השלישי השאיר כבירה היהורה? אני חושב, כי לא. הפסיכיאליות הבין-לאלית אינה צריכה להחת יד לפורנרטה המוסקבאית. זה היה הופך את הפסיכיאליות למעוט מחפכני פראי והיה מסיג את התנועה אחרונית אל המצב שבאה נצאה לפניו זורות בימים שהפסיכיאליות הייתה רק תנטת בלב חולזים מעתים, בלב עולם אפל.

אם לא תצא ועירת נגעה לפועל, יהיה על מפלגה דפיילים הבלתי-תלויה האנגלית לנשח נסיך לברוור הכנית לחידוש האינטראנסיון. ציריך יהיה לקרוא למועצה, שהשתתפה המפלגות הלאומיות השונות. המכירות בעפדן על בסיס פוציאליסטי מוצק, בהבדלים הלאומיים ורואות את הציר בשמיון קשרים עם כל התגנויות הרוח של מעדר הפעלים — אף עם צורתיות היפוי קשונית, שנולו מן הפלחה ופרעונית.

דרך-הפעולה הפסיכיאלית ביום היא בחברה בלתי-ושא, והאינטראנסיון היה יגע ליריך, אלו בקש לכפות עליה צורה אחת. אם רק נבר בזאת, תלטמנה מלאיה תשע עשריות לאו-דרבר הפת האינטראנסיון.

15

ה'רויל' היולד' כותב: "אין בפרוגרמה של 'מפלגת הפועלים' אף רצוי למלחמת ברודיפות שורדים את היהודים בארץ זו (באנגליה). אולם במלחמות זו יש עתה צורך רב, אשר ינדל עיר בעתיה. התשנה אל היהודים נדרלה עם פרוץ המלחמה, והעתונות הרורה אותה בכל וכלת: צורה עדרין התחרצות עתונאות על עזות-פניהם של היהודים לבקש להט מלחמת במנזרות מפני אוירונים גרים נס".

הדברים ישרים ונכוחים. אולם דברים אלה הם הלא רק קורתוב טן האמת. והאמת עצמה, האמת האכזרית, אשר אין לח

ת
עלם טנה, מחייבת להפנות את הדברים אל המוענים עצם: لماذا זה באח הטענה ננד, מפלגת הפועלים? וויא? והיכן היא פועלמה והדרכתה של עתונאות-הפעלים? מה עושה עתונאות הפעלים, בעולם בכלל ובאנגליה האדרורה בפרט, להציג אותנו לא רק מאותן הרדייפות הצפויות לנו באנגליה, כי אם מן המרמס וכן הטכח אשר המוני העולם ומפרקיהם ערוביים בינו בעולם כלו, פולין, אוקראינה, בהונגריה, ברומניה? מדרעד יוזעת עתונאות-הפעלים להסתער יום יומ על רודפי הבולשביות ואינה אורה את כוחותיה לשים קע לשמר ולכליה ולהסתוללות אשר נגزو על עטנו, מרוע וידועה עתונאות הפעלים באנגליה להחלץ במלחמות-החרות של הדור, ואינה יוזעת להרים את קולה באטען במלחמות-הקיים האנושי והלאומי של וורה? והאנטרכזינגל נפה, אם כי לקיי ורפי, טה עשה הוא משך שנות הטבח, אם אפילו את התהלה הפושרת בדבר משלח "ועודה לחקירה" לא קם, לא חתאמץ ל�ם, אם אפילו את מהנהו הוא לא טהר מהבר מפלגה השליטה של הפעול הפולני, אשר יד לה בכל מעשי איבכה, לרודפה ותוועבה? האמן ביחס אליו אפשר לצאת ידי חובה באיזו מילוי נידוכות פושרות? הו, כהנה וכנה ושוב עוד לשאול. ולא לשאל, כי אם לדבר משפטים. אבל, האם יש לרכיבנו שומע? ובינו לבין עצמו עטנו הלא אין לנו צורך להזכיר

תערוך כב
בצ'רנוביץ 30.1.1920
ה 1 ד ג

העולם הנדרול והחמור הקורי הודי רחוק הוא, ואף חיו ועגניו רוחקסן מן
הלב. ווש מי אשר ישתר שטירה מעולה, לבל ישטעו הדברים בקהל. אף על פי
כון, יש שהסתה מגשחת, וקדים בודדים פורצים ומקיעים להם דרך. בזאת האחרון
נתפרנסו על ידי העתונות האנגלית הישרה ידיעות, מאוחרות אמן, בדבר המאורעות
של אפריל, ידיעות אשר הריעשו את הלבנות. מקור הידיעות הוא הרין והשגבן
הרשמי של היישובות הראשונות של הוועדה לחקירת המאורעות בפניב' (הבל
ארץ בהודו).

נקבל הדין וחשבן המלא של היישובות הראשונות של הוועידה החוקרת
המאורעות בפניב' (הבל בהודו) במשך המידות של אפריל 1914. הוא מסבר
על מעשי אימוניות צבאית, הצריכים לעשות כלמה על כל איש ישר דעת להיווטו
בן לאומה, אשר האחריות بعد הנהלת הודי נתונה בידיית.

לרגל כביה הנזרות, הידיעות בשם "החק של רולט", היו מהוות בעור
אמריצא. הבנקים שודרגו, פקידיהם נהרגו, מספר בניוים היישובים נישרף, ורופא
אנגליה הוצאה כמעט עד מוות. ואשי הלאומנים היהודים הכיבו את צעם ואת
טחאותם לפיעשי אלומות אלה.

אל העיר נקרא הנרל דיר, המושל הצבאי של המתחם. מצב צבאי טרומ
הוכרז בעיר, אך הנרל התנהג כאלו הוכרז — ויאסר על אספות פומביות.
למחרת היום, ב-14 לאפריל — כך ספר הנרל דיר לפני הוועידה — נודע
לו, כי אספה פומבית נועדה מהין לעיר — ויתמר חיש אל מקום האספה בלוד
25 אנשי צבא בריטיים ו-25 יהודים ושני אוטומוביילים משוריינים. שם היה קהל

של 50000 איש, אשר רק קשיב לדברי "וושה-תעטוליה" הודי.
למנרש היו רק מוצאים אחדים — מצוי רחוב ושנים או שלשה צרים. אני
ערכתי את אנשי — אמר הנרל — ותוך drei סק ציינו לפקח איש. מחרת
הנרל הייתה לפזר את הקהל ולירות עד התפזר כלו. האש נטשכה יותר מ-10
רגעים. יירה פחותה מזו לא הייתה מספקת.

כישאלו את הנרל דיר, מה קיינו לחשב, כי הקהל לא יתפרק בלתי אם
ירו בו, ענה, כי, לפי דעתו, היה אפשר אמן לפזרו גם מבלי לירות, אלא שאנו
היה הקהל חור ולוועג לו לנרל וחושוב אותו לטפש.

אחיי אשר הברכו התושבים את פקודת הנרל, לבלי הקהל לאספות פומביות
הבית הוא על הקהל בעל עדות-טודדים וראה חוכם לעצמו לחתם להם לך: לירות
בתוכם — וליחסיב לירות. המשיכו את היריה עד אשר איזו כדורים. 400-500 איש
נהרגו וכ-1500 נפצעו.

על השאלה, אם עשה מה לשם טיפול בפציעים, ענה הנרל: "לא, אל-גנון

לא. נ לא היה עבדותי, גדרוי לא היה במצב כזה, אשר יוכל להושיט עזרה רפואית. בתיחholim היו פתוחים, ואפשר היה לлечת שמה".
למהרת היום נתנה פקודה, כי כל העוברים ברוחם שבו הוכחה הרופאה, גם אלה הגרים בו, יזהלו על ארבע. הפקודה נשארה בתקפה במשך ארבעה ימים.
ו אגשימים, אשר נדונו לטකות, נקשרו אל "משולש" שהוקם באותו הרחוב שבו הוכחה הרופאה — והולקו לעין כל. הגנאל דיר אמר, כי אין הוא חושב, שהם נדונו על הטא השוב דוקא. "כל הטא קל שבקלם — מספיק במצב צבאי".
הט' קבלו את המנכדים — 30 מילקוט. (Labour Leader)

למלחתן ההרות בחודג

סילנдра נטה נהור, אחד ההודים שבאמריקה, פרנסט דברים אלה בעיתונות האמריקאית:
"דרשה כבירה מתחוללת עתה בארץ-היהודים הרוחקה. מჭציר בצפון ועד ריאש-קומרין בדרום ומפעמי במירב ועד קלקושה בטוריה, קיישה כל ארץ הוודו מלחמה על הישלטון הנכרי והנצחון הכלכלי. נלחמת הווא כנוף מזק אחר, כהודיים, כפלמים, כנוצרים וכפדיים אשר בה, כל הקסודות, כל הדותות, כל המעודרות — החזיבו ללאם הוודו אחד בעთ-צהרה זו.

הידיעות הבאות בעיתונות, צנומות ושדוודות-הבקורת, מספרות לנו, כי בניקי ומשרדי-דאר נקבעו להיות לטrq למילוני העربים שבחוודו, גשרים ומסלות ברזל, בניין המטהלה ומשרדי הטلغראף נהרטים לאות מהאה ננד ארנות-הנכער, רכבות המובילות צבא לדרכא את המהפקה — נטרפות.

ההודים נאבקים עתה بعد עצם קיומם. המונחים המונחים מהם גועים ברעב ובמחהות. ליתר הרעה — מבאשים הם ונוראים לשכט בכל העולם. זה מאותים שנה אישר מתמידה תעטולה ללמד את העולם, כי ההודים הם בני-אדם ירודים והסורי בשרון-המעשיה. וכיום מונים עוד בהם דפי, כי אין הם מעשיים ומשווים-משכלה, ואת המהפקה נתונים להתקפות של איזה קמץ צעריים חסרי אהירות, שנעשתה בעית-רתיחה.

אמנם, אי אפשר לעזר בודד חרשות-המהפקה מהגיא על העולם החיצון. אך כל מלה ומלה של החרשות האלו נדונה בביטחון חמורה. למעשה מאשר כל טאמר שרוף, כי ההודים הורנים ב"אירופים". הודיעות אלו מעידות על המזמה לעורר את איבחים של עמי אחרים למתהפקה ההודית ולתת את האפשרות לפנות נקל קורא אל יתר האומות לשלוח צבאות להודו, לשם "הגנה על חיים של האירופים הטוטזאים להרגו". ואולם ההודים אין להם ננד האירופים — זולתי לוחziehm וرك את לוחziehm בלבד רוזחים הם.

ההודים באים בטקלות-בטפוק, והעם השליט עונה לעותם ברובי-טכונה, בפצצת, באירוגנים ובאותו-טוביים מישוריינם. במצויד ומוחוך שכול דעת משתחטים בכל מכשורי "החרבות" ננד ההודים "חרבי-החרבות". אמן, עוד טרם החלו לפעול

17

אניות מלחמה וצללות, אף לא נו ארטיז ואש-נוולות, אבל עפ"י כל הראיות יש להאמיין, כי כבר נמצאים אלה על דרכם למען חנוק בכך זדון את קול החירות החטטוא את כל חללה של הודג

הפטלא את כל חילתה של הרוזן. הידועה מהפכנית הכרזה ללחמת בפועל בינואר 1917, כאשר נמנתה ועדת רולט להתקנות על הקשרים הפוליטיים נגד שלטונו בריטניה. הידוע העצירה קדמה בברוכנה את המזם הזה שהציגו בו, ותחשבו לה לנצחון. היא הביאה את עצמה מזו לזרע מצב של זהות רשותית. בארצות "لوיאליות" אין צורך באמצעי דיכוי, אין למגינים גם בארכיות שדמוקרטיה אמתית שוררת בהן. אמצעי דיכוי אינם אלא נסיגנות מיזמים של רישויות עיריות לשמר על שלטונון, אותן הם למצוות ההתקומות, ומן רב היה מתחוללה בריטניה, כי נאנפה הרוזן לקיסרות. אבל עתה

הוכיחה הודג, כי נאמנה היא להוגו את המהפהכה בהודו אפשר אויל לדכא לזמן מה. אבל לעולם לא תשוב הودו לש��ע עד המדרגה שעמדה בה לפני התחקומות. צעד עניין צערה בזה הודה קדמתה, ואם גס ישופך המרד, הפוך תכון הודה לפערבה האחרונה, אשר תהזה בהיות או למומן.

הוֹדוּ הַצּוּרָה הִתְהַגֵּד לְגֻרוּם חֲשׂוֹב בְּפִוְלוֹטִיקָה הַבְּזִין-לְאֶוּמִיתָה, רְפִיבְּרָדִינָה וְדְפָלוֹטִים, הָעָרִים תְּמִיד לְכָל שָׁעָה-כָּשָׂר לְהַרְחִיכָּה אֲתָא מְשִׁלְחוֹת וְלְהַאֲדִיר אֶת הַשְּׁפָעָתָם, מְתוּהָם לְהַסְּמִיך מִגְּמָתָה-בְּעָולָה, כִּי-צִד לְעֹתָד בְּפִנֵּי מְחֵי הַגְּחֹשֶׁל שֶׁל תְּנוּעָת הַחרּוֹת הַהוֹדִיתָה. זֶם מְמַהְנִים עַתָּה, בְּתַקְוָה לְכָדָאת הַתְּנוּעָה הַחְדָּשָׁה הַזֹּאת,

ל dredvirah thath bkratim, vam zeliah hdbar b'dim — la'hchazah kli. atem, hlyvrim vohrdiklim shel amrikah, meh atem uoshim l'mahpeneh ha'horot? ifeh nchava kolcm? ifeh ha'yom bahzon m'hafeni hodo b'aretzim l'masor, ukb' noshotm le'sharot at arzim mu'l m'mashla ncrria v'uritzah? v'aimcm u'ata, k'shanim allla umodim le'hagbar b'idi avot ha'irizim, asher m'pania nmluto la'amrika v'asher mitz yomtzu ul ydm? ifeh nchava kolcm ba'uta shanagon, ha'filimim ha'ntzayim p'ha, asher hrimitnu at kolnu ba'du'ot moladton, nirdafim hanu u'ha'fekdimim ha'shaiim shel britainia, ha'nezorim be'kirdim. nhatim le'shatza ha'n b'pi ha'mperialistim ha'ncrim v'haz' b'pi ha'mtavim' shabani arznu v'nachmim rk u'zi' aidialistim amerikim achdim — b'shavit ha'ziv la'acharei v'golim 'il' ayshir akbarim am umto yoter ma'shru ha'peretz, g'm

ויתר מהניין. מה מבקשת ביום הורו המחוקמת? שום דבר אשר אינו שלהן. רוצ'ס אנו רק כי יותן חפש מדיני וככללי לא-ארצנו; כי תהיה לעו היכלה להחליש על גולדנו; כי יהיה לעמו כחם ונבר ומחפה, וכי היו אלה ברוחו; כי נוכל לקומט מהרש את צורת המשלה המיוחדת לנו — ק Hollow הקרים — וכי נוכל להוציא את ספנונו אך ורק ^{לפחו} טסוטוניינו אנו; כי הרוח החפשיה של המחבנה החברתית תחרש פחה ותעביר את הצע שנטנו בנו החלון הור והפרישות מן העולם, כי

יהיו גברינו ונשינו הפסים להתערב בבני ארצות אחרות ולהרים את תרומת-החקם
لتרבות האנושית.

אין לנו דורשים דבר אשר אין מגע לנו עפ"י המשפט והמוסר. אין לנו
מבקשים לחתיל את רצונו על העולם הנouter. אין לנו רוצים לנצל אמות קטנות
וחלשות פאתגנו. אין לנו מתחבאים להבאיש איזה עם בעניינו העולם ולטפל עליו
עלילות שוא בזיה. אנו דורשים צדק ולא עול. מאטנים אנו, כי לשום אומה
לא תוכל להיות הAKERת על חייהם ועל רכושם של בני עם אחר.

נלחמים אנו על הרותנו ועל החירות לפתח את עצמנו ולהשכיל את עמננו.
ויען אשר זאת אנחנו מבקשים — מזוכה כו"ם ארצנו בדם אחינו.
בעת משביר זו, אם אין אתם, הילברלים והרדיקלים של אמריקה, מרימות
קוככם במחאה נגד וטבח הנערץ בבני ארצו, הרי אחרים גם אתם بعد מותם
של אלה. הלא נגעה עד נשכם הצלמות שנעשה בבלניה, למה אפוא תחריושו
לאלטמות החדשנה הנעשית בהודו? מה היהם עושים אילו היה גורמיה מתקיפה
באמת את הodo באוטומובילים משוריינים וכטנים, בפצצות, באווירונס וברובי-מכונה,
בצוללות ובאניות שרין? או יטה אוטומוביל משורן או רוכח-טכינה אנגלי נתה
חסד הוא? האם נס צדק הרצה להיות לרץ להודו, אם יבוא מידי הבריטי,
ולזועה — אם יבוא מידי הגרמני?

האומרים אתם להיסף להחלהך ולנסח את תורותיכם הנשגבות על ההפש,
בעוד אישר הodo המתוקמת, היוזמת להגשים תורות אלו בחיה היא, נתקפת עי'
האטפריאליום הCY שגב וחייב שאשבולים? האטמן נכונים אתם לעור, ولو נס
עי' שתיקחכם בלבד, למלכה אשר מרכז לבה לא וינה לבוא לפני ההודים מזוי'
הרעב, בלתי אם מאחוריו רובי-מכונה? אסיה הצעריה, ובפרט הodo הצעריה, פקפקו
مازو וטועלם לקבל את תורות-האלטראיזם שלכם, יען נרא להם, כי אלטראיזם
זה שם לו נבול לפניהם שאלת-אסיה. אנו נחרץ משפטן, אהת ל תמיד, על עמק
האירידיאליום שלכם עפ"י יחסם לשאלת זו, הנגעה לא רק לנו, כי אם גם לכם,
בעתיד, נרענה נא, אם פוסת האידיאליום שלכם על תחומי גזע ולאות, או אם מזועד

הנתה רק לאיזה קבוץ מזוחם?
ובכן, לייטרים ורידיקלים אמריקאים, למי אתם? הלהרות או לעבדות?
הצדק או לעול? אם לעבדות הנקם, נקל מאד להבין את שתיקתכם. אך אם אתם
להוון ולחירות — דברו, ודברו עתה, כשהננו זקנים להם. הרימו קולכם במחאה,